

Ooppera-arvostelu: Olli Kortekankaan uusi kirkko-ooppera *Elämänkuvat* kantaesitettiin Isonkyrön vanhassa kirkossa

Kortekangas ampaisi ooppera-aateliin

JOHAN HAGSTRÖM / KORSHOLMAN MUSIIKKIJUHLAT

Elämänkuvat näyttää, että Kortekangas kuuluu ooppera-säveltäjiemme ylimpään aateliin.

OOPPERA

Korsholman musiikkijuhlat.
Olli Kortekangas: *Elämänkuvat*, kantaesitys 1. elokuuta Isonkyrön vanhassa kirkossa. Libretto Pia Perkiö, musiikin johto Anna-Maria Helsing, ohjaus Ville Saukkonen. Rooleissa Päivi Nisula, Walteri Torikka. Vaasan ja Seinäjoen kaupunginorkesterit, Vaasan oopperakuoro, Kuula-opiston lapsikuoro, Pohjanmaan tanssin aluekeskus.

YLEISÖ kiitti tekijöitä seisaallaan Isonkyrön keskiaikaisessa kirkossa torstaina, jolloin sai kantaesityksensä Olli Kortekankaan uutuusooppera *Elämänkuvat*. Kiitoksiin oli aihetta, sillä harvoin saa kokea teoksen, jossa palaset ovat niin hyvin paikallaan.

Elämänkuvien tausta on poikkeuksellinen, sillä sen luomisprosessi on lähtenyt liikkeelle Isonkyrön kirkon keskiaikaisista seinämaalauksista. Kortekangas on siis säveltänyt oopperan, jonka hahmoista yksi on itse kirkko ja sen erityinen, intiimi sisätila maalauksineen.

OOPPERASSA on kaksi varsinaista henkilöä, Maalari ja Mariia, jotka ovat peräisin eri aikakausilta. Heitä yhdistää kirkko, johon molemmilla on omanlaisensa suhde. Kirkon seinien kuvittajaksi valittiin taiteilija elää keskiaikaa, Mariia edustaa omaa aikaamme. Molempia ahdistaa: Maalari kadottaa uskon itseensä taiteilijana ja Mariian elämä on murskana, sillä hänestä on tullut leski.

Tässäkin oopperassa, kuten myös esimerkiksi *Isän työssä*

Walteri Torikka ja Päivi Nisula ovat Olli Kortekankaan *Elämänkuvat*-oopperan Maalari ja Mariia.

(2007), Kortekangas tarkastelee aikaa ja ajallisuutta punoen kuniisti yhteen menneen ja nykyhetken. Ydinsanoma on se, että ihmisenä olemisen peruskysymykset ovat samoja ja ahdistus riivaa aikakaudesta riippumatta.

NÄYTTÄMÖLLISESTI *Elämänkuvat* tapahtui pienellä lavalla kirkon etuosassa, jolloin lavastusta ei juurikaan tarvittu. Alttariseinämaalauksineen ja puuveistoksineen toimi täydellisesti tapahtumien kullassa. Varsinainen liikkuva elementti oli kuoro, joka juoksi edestakaisin kirkon keskikäytävällä.

Noudattamalla ”vähemmän on enemmän”-periaatetta ohjaaja Ville Saukkonen rakensi tyylikkään kokonaisuuden, joka otti erinomaisesti huomioon tilan erityisvaatimukset. **Taina Relanderin** epookkipuvut täy-

densivät osuvasti kokonaisuutta.

Kortekankaan musiikille on ominaista vankka rakenteiden hallinta ja kirkas symmetria, mikä kuuluu myös *Elämänkuvissa*. Silti huomio kiinnittyi ennen kaikkea oopperan vahvaan emotionaaliseen lataukseen ja musiikilliseen ilmaisuvoimaan.

Musiikista piirtyi esiin niin kupliva ilo kuin melankolian värjättämiä resignaatiota ja mystisiä viittauksia tuonpuoleiseen.

VOKAALIOSUDET on *Elämänkuvissa* kirjoitettu taitavasti, tuntee Kortekangas ihmisäänen perusteellisesti. Silti suurimman vaikutuksen teki oopperan yhdeksäs osa, *Orkesteri-Intermezzo*. Se ei todellakaan ole mitä tahansa täytettyä, vaan ehkä jopa hienointa musiikkia, jota olen Kortekankaalta kuullut. Intermezzo soi pakahduttavana, sy-

vyyksistä ammentavana aaltoliikkeenä: se oli metamorfoosi, jonka aikana pimeydestä siirryttiin valoon ja toivoon.

Intermezzon aikana Jakob Löflund valaisi alttariseinän vaikuttavasti niin, että syntyi illuusion Maalarin työn valmistumisesta. Samoin Mariia vaihtoi surupuvun vaaleaan kukkamekkoon.

Pia Perkiön vähäeleinen libretto antoi riittävästi tilaa musiikille. Solistien teksteistä ei kuitenkaan saanut aina selvää, vaikka kaiken kaikkiaan sekä Maalari uljaasti esittänyt baritoni Walteri Torikka että Mariian roolia ilmeikkäästi tulkinnut sopraano Päivi Nisula sopivat tehtäviinsä erinomaisesti. Kolmen tanssijan ryhmä rytmitti näyttämötoimintaa oivallisesti, vaikka hieman epäselväksi jäi ryhmän merkitys teoksen kokonaisuudessa.

Kapellimestari Anna-Maria Helsingin johtama, Seinäjoen kaupunginorkesterin soittajilla vahvistettu Vaasan kaupunginorkesteri soi kuin unelma.

Asiaa toki auttoi se, että Kortekangas on orkestroinut teoksen juuri tätä tilaa silmällä pitäen. Vaasan oopperakuoro selvisi tehtävästään kirkkokansana mallikkaasti, mutta erityiskiitoksen ansaitsee heleäsointinen lapsikuoro. Molemmat kuorot oli valmentanut Anton Ylikallio.

VAIKKA *Elämänkuvat* on sävelletty mittatilaustyönä Isonkyrön kirkkoon, voi toivoa, että tämä hieno ooppera nähdään tulevaisuudessa myös muualla Suomessa.

Tällä teoksella Olli Kortekangas osoitti kuuluvansa ooppera-säveltäjiemme ylimpään aateliin.
Liisamaija Hautsalo